

Bilag 25.

Majoratsforeningen.

København, den 24. November 1938.

Til Folketingsudvalget angaaende Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

I Anledning af det under Behandling værende Grundlovsforslag tillader Majoratsforeningen sig i Ærbødighed nedenstaaende at forelægge sine Synspunkter over for enkelte Paragraffer af særlig Interesse for Foreningens Medlemmer til det højtærede Folketingsudvalgs velvillige Overvejelse:

§ 70. Det henstilles, at Paragraffen tilføjes: „Dog kan til kirkelige Formaal afsatte Midler kun anvendes efter deres Formaal.“

Som tidligere Kirkeejere er en Række af vore Medlemmer direkte interesserede i Indførelsen af en saadan Begrænsning, som vi formener ogsaa vil have en almen Interesse som Kosolidering over for fremtidige, muligt skiftende Øjeblikkstemninger.

§ 77. Man maa meget ønske, at Paragraffens 2det Punktum ændres til: „Spørgsmaalet om en fastsat Erstatnings Størrelse kan saavel af den eksproprierende Myndighed som af den, der skal afstaa sin Ejendom, forelægges Højesteret, saafremt Regeringen skønner, at der foreligger saadanne ganske særlige Forhold, at en yderligere Prøvelse maa anses for ønskelig, og skal forelægges Højesteret, saafremt en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer støtter et Krav i saa Henseende fra den, der skal afstaa sin Ejendom.“

Det findes betryggende, at ligesom der gives Regeringen Adgang til Appel i det offentlige Interesse, aabnes der udtrykkelig den eksproprierede en om end begrænset Adgang til Appel paa egen Regning, og nærliggende, at ligesom en Ekspropriationslov kan udskydes til nærmere Prøvelse, hvis en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer kræver det, bør ogsaa en Revision af dens Resultater finde Sted, hvis en tilsvarende Procent af Rigsdagens Medlemmer giver et Krav herom Tilslutning.

§ 88. En Del af Foreningens Medlemmer, der er direkte interesserede, imødeser med nogen Utryghed Resultatet af, at Familiefideikommissar ved den foreslaaede nye Bestemmelse i hvert Fald i nogen Grad unddrages Grundlovens almindelige Beskyttelse af Ejendomsretten (jfr. Højesteretsdommen i Majoratssagen 11. December 1920).

Man kan ikke se nogen privat eller samfundsmæssig Interesse i at afskaffe Familiefideikommissarerne, hvis Formaal ikke skiller sig væsentligt fra mange Legater og Stiftelser, og hvis Kapitalers hovedsagelige Anbringelse i Prioriteter i faste Ejendomme eller i Kreditforeningspapirer bidrager til Stabilitet paa Pengemarkedet.

Majoratsforeningen henstiller, at Paragraffens Bestemmelser om Familiefideikommissar udgaar, subsidiært, at det i hvert Fald under en eller anden Form præciseres, at der ikke ved Overgang til fri Ejendom kan finde en Konfiskation Sted af Dele af disse Kapitaler, der er opsparet til og med Statens Godkendelse afsat til bestemte Formaal.

I Ærbødighed

E. Bernstorff-Gyldensteen,
Formand.